

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

9. SRPNA 2020

Z obsahu:

**Upírat jídlo znamená
popírat svobodu**
Úryvek z knižního
interview papeže
Františka s italským
novinářem Giannim
Garrucciu
- strana 2 -

**Blahoslavený František
Jägerstätter**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (14)**
- strana 7 -

Nejkrásnější květ ráje (15)
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 9 -

**V Aleppu byla otevřena
maronitská katedrála
sv. Eliáše**
- strana 11 -

**Podivuhodný život
Mariam Baouardy
(1846-1878) -
8. část (dokončení)**
Jean Claude
a Geneviève Antakli
- strana 12 -

**Katedrála Notre Dame
bude obnovena bez
moderních dodatků**
- strana 13 -

„... Dej, ať ke Tvé slávě rozkvetou růže...“ (strana 12)

Upírat jídlo znamená popírat svobodu

Úryvek z knižního interview⁽¹⁾ papeže Františka s italským novinářem Giannim Garrucciu

Plýtvání

Všichni neseme odpovědnost za hlad ve světě a musíme růst v této kolektivní zodpovědnosti. Nedostatečná výživa zapříčiňuje téměř polovinu – 45 % – dětských úmrtí do pěti let. To jsou tři miliony dětí ročně! Někdo může namítnout, co má do činění s dítětem, které umírá hladem? Máš s ním naopak mnoho společného! Zpytuj svědomí a zamysli se nad tím, jak se stravuješ, jak žiješ, kolik utrácíš

za zábavu, kolik máš doma zbytečností. Nejenom plýtváme jídlem, ale také žijeme v nepatřičném luxusu – pohleďme na malé a velké elity. Hřešíme tím proti Bohu.

Když jsem žil v Buenos Aires, byla tam jedna velice luxusní čtvrť, podél jejíž hlavní třídy stálo sedmatřicet restaurací. Nevím, kolik se tam platilo za večeři, protože jsem tam nikdy nešel. Tuto třídu uzavíralo náměstí, a když ho člověk přešel, dostal se do slumu, kterým se v Argentíně říká *villas*. Pohled na tuto dvojici

skutečnost – bohatství, krásná auta a elegantní šaty a proti tomu krajní chudoba, podvyživené, bosé a spoře oděné děti – byl ostudný.

Politická vůle a státní úsilí

Je zapotřebí, abychom si uvědomili existenci těchto dvou světů – tak rozdílných, a přece blízkých a propojených – a proměnili v osobní utrpení to, co se v nich děje, abychom tak rozpoznali, jaký

Pokračování na str. 6

Editorial

Trojediný Bůh s námi bydlí, dává nám zákonodárství, bohoslužbu i zaslíbení. Opravdu? Nebo to platilo jen v době, kdy apoštol Pavel psal Římanům svůj list (viz dnešní druhé čtení)? Nedejme se nikým a ničím pomýlit: platí to také dnes, i pro nás. Odkud bereme tuto jistotu? Kdyby tomu tak nebylo, všechno, co zaznamenává Písmo svaté a co Bůh v dějinách spásy vykonal, by postrádalo smysl. A proto nás také naplňuje naděje, že všechna Boží zaslíbení a jeho přítomnost v našem životě jsou pro nás nadpřirozeným zdrojem síly na cestě spásy.

Bůh nám dal zákonodárství a bohoslužbu – můžeme říci, skrze Ježíše svátosti – proč? Aby nám svým nadpřirozeným způsobem pomohl v boji proti nepřátelům, kteří povstali po dědičném hříchu, aby nám zabránili v získání vítězné koruny čili nebeské slávy. Kardinál Lépicier (str. 9–11) vyjmenovává tyto nepřátele: ďábel se svými nástrahami, tělo s náklonností ke zlému a svět se svými lákadly. Prosit tedy Ducha Svátého o dar síly je nejen vyjádřením naší víry v jeho nadpřirozenou pomoc v boji proti nepřátelům naší spásy, ale je rovněž pokorným přiznáním vlastní nedostatečnosti ve vedení tohoto boje.

Čeho všeho je schopen člověk dosáhnout s Boží pomocí a v úzké spolupráci s jeho milostí, vyznařují i do dnešního světa příklady svatých mužů a žen. Mezi ně patří i bl. František Jägerstätter (str. 4–5) a sv. Marie Terezie Baouardy (str. 12–13).

Zatímco u karmelské světice jsme svědky vskutku nadpřirozené pokory a mystického spojení s Bohem v oběti, rakouský bojovník proti Hitlerovu nacionalismu je pro změnu vzorem statečného muže, otce rodiny, plného síly a odhodlaného pevně stát i v té nejtěžší životní situaci na straně Krista. Obojí svět potřebuje i dnes... A při žádoucí pozornosti k bližním oceňme podnětný vzor – víru Františkovy manželky v konečný triumf dobra, které pochází od Boha.

Bydlí-li Bůh s námi, co nám může scházet? Není snad on tím, kdo je Dárce všeho dobra? Vždyť nás zahrnuje vším potřebným pro naši duši i pro naše tělo. Dnešní liturgická čtení nás do této skutečnosti uvádějí naprosto zřejmě: poté, co Ježíš nasytil zástupy, vydal se do samoty, aby se modlil. On sám nás tedy učí: Péče o tělo je důležitá, ale sytit svoji duši důvěrným vztahem k nebeskému Otci je ještě potřebnější. Konečně, vždyť bez Božího požehnání by neměl člověk ani co do úst... Nechceme-li být malověrní jako Petr, když se vydal po vodě Ježíši vstříc, měli bychom se poučit a nenechat svoji duši uvést do zmatku větrem či vlnami, kterými na naši víru útočí ďábel a svět. Posilou nám jsou všechna dosud splněná Boží zaslíbení i příklady těch, kdo v tato zaslíbení uvěřili a žili v naději, kterou poskytují. Především se povzbuď-

me pohledem na Matku Boží, Pannu Marii, skrze kterou se uskutečnilo to největší zaslíbení: příchod Mesiáše na svět.

Jedinečná cesta spásy každého z nás může vést skrze naprostou chudobu a vzdání se všech darů materiálního života pro Ježíše. Alice Lenczewska (str. 7–8) byla na tuto cestu pozvána a šla jí zdárně až do cíle. Při pozorném rozjímání jejího duchovního deníku však vidíme také to, že pro Ježíše má mnohem větší cenu důvěryplně mu odevzdat celou svou bytost, včetně svého duchovního boje. Velmi těžké, nikoliv však nemožné... Povzbuzením pak jsou jeho vlastní slova: „Miluji tě a cokoliv udělám, bude lepší než to, co si ty sám můžeš zajistit nebo naplánovat, či dokonce vysnit.“

Můžeme se tedy zabývat nejen tím, že i v dnešním světě žije mnoho lidí, kteří umírají hladem, jak připomíná papež František, ale zároveň jsme i svědky duševního a duchovního strádání, jež je v konečném důsledku mnohem závažnější, protože nejde už jen o smrtelné tělo, ale o nesmrtelnou duši. A tak – po vzoru polské mystičky – se nechejme inspirovat pro náš život v době mnohé beznaděje a zkusme se podívat na to, zda jsou naše osobní potěšení tak důležitá či nutná a omezení tak hrozná, jak to na první pohled vypadá. Možná zjistíme, že lesk příjemného života není ani zdaleka srovnatelný s nebeskou slávou, v níž nás čeká s otevřenou náručí Trojediný Bůh...

Daniel Dehner

Pro apoštoly, kteří prožili velkou lekci při zázračném rozmnožení chlebě, následuje bezprostředně další lekce. Pán pokládá za důležité, aby si vstúpili trvale do paměti, že ke všemu, co jim uloží, připojí i potřebnou pomoc a ochranu, a to i za situace, kdy se mohou cítit krajně ohroženi. Chceš-li posílit svou slabou důvěru, neváhej a připrav se k dlouhé noční plavbě na druhý břeh velikého jezera.

Uspokojeným zástupem se začala šířit myšlenka prohlásit štědrého a dobrotivého chlebedárce za krále. Před jeho učedníky se tak rýsuje vidina nečekané kariéry. Představa stát se z rybáře královým ministrem je jistě lákavá. Ale to není království, které přišel Ježíš založit. I kdyby apoštolům bylo milejší prožívat jako Ježíšova družina všeobecnou radostnou a přímo slavnostní náladu, kterou vyvolal Pánův velkodušný div, Mistr pokládá pro ně za mnohem prospěšnější, aby včas opustili tento dav a toto místo a vydali se na dalekou cestu. To, co je při ni čeká, jim dá rychle zapomenout na bláhové lidské sny. Ne vždy ti více prospívá to, co se ti více líbí. Nauč se nacházet největší a bezvýhradně zalíbení v Pánově vůli, a to i tehdy, když ji hned neporozumíš. Můžeš si být jist, že ti Ježíš nikdy nepřipravuje nic, co by mělo nakonec vyústit ve tvé zklamání.

Ježíš propouští nasycené zástupy a zůstává sám. Tyto chvíle naplňuje rozhovorem se svým Otcem. Následuj v tom svého Pána. Čím větší a horečnatější byla tvá aktivita, tím více je třeba se co nejdříve vrátit do ticha a soustředění. Není samota pro tebe spíše něco, čemu se snažíš všemožně vyhnout vyhledáváním nejrůznějšího rozptýlení? A když už se ocitneš sám, nedáváš v takových chvílích přednost spíše rozmluvě sama se sebou? Bude-li tvé srdce opravdu milovat svého Pána, využije spontánně a vděčně každou příležitost, aby prožívalo nejdražocennější dar jeho společenství, dokáže si vytvořit podmínky pro hovory s ním třeba i uprostřed mnoha lidí, během jízdy dopravním prostředkem či při rutinní činnosti, která nevyžaduje tvé soustředění. *Pane, nauč mě modlit se!*

Noční bouře

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Pane, zachraň mne!

Mezitím loď s apoštoly již odrazila od břehů. Ztrácí se na vodách nejen tím, jak se vzdaluje, ale také, jak se stále více ponořuje do narůstající tmy. A když je tma nejhlubší, objevují se náhle těžkosti. Zkušené rybáři mají co dělat, aby překonali vlnobití a prudký protivítr. Vlny si pohrávají s lodí jako se skořápkou. Temnota ještě více zvyšuje nejistotu a zveličuje problémy. Chop se také vesla a přesvědč se, jak pracné může být někdy pokračovat v cestě směrem k vytyčenému cíli. Teprve v nesnázích a v boji s překážkami si člověk živě uvědomuje svou nedostatečnost a slabost.

Je to však situace, do které je poslal sám Pán, a v takovém případě je jim nablízku, i když jej nevidí. Skrývá se se jejich zraku, aby tím dal více prostoru jejich víře.

Konečně za prvního úsvitu kráčí Ježíš viditelně po vlnách ke svým učedníkům, aby jim pomohl v nesnázích, ale posádka lodi je celonočním zápasem s živly a strachem do té míry rozrušená, že svého Mistra ani nepoznává. Zkušené rybáři jsou dokonce tímto nenadálým zjevem tak polekáni, že se dávají do křiku. Boha se může zděsit jen ten, kdo ho nepozná. Ale Ježíš nepřichází, aby jim ještě přitížil, ale aby je posílil v jejich nedostatečnosti: *Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!* Ačkoliv jsou to slova plná útěchy, těžce zkoušená družina zůstává stále ještě nejistá.

Je to opět Šimon Petr, který se první ujímá slova. Ten, který má jednou posilovat své bratry ve víře⁽¹⁾, sám svou víru mimoděk vystaví zkoušce. Jeho ohnivý temperament ho nejdříve ponouká k neobvyklé horlivosti a záhy nato k nebezpečné nejistotě. Rád by se ujistil, že ten, kdo k nim obdivuhodně kráčí po vlnách, je sám Ježíš, ale současně by si sám rád vyzkoušel tuto „chůzi po moři“, která všechny nejdříve tak vylekala. Jak vidíš, Pán tímto jeho smělému přání vychází vstříc. Kdyby se Petr zaměřil pouze na Ježíšův pokyn a mířil k němu, všechno by proběhlo bez nesnází. Ale v okamžiku, kdy začíná myslet na sebe, připadá mu okolní vítr mocnější než Ježíšovo slovo. Kdykoliv tě Pán volá, nemysli na sebe a neohlížej se na bouři, která se kolem tebe zvedá. Spolehni se plně na jeho slovo.

Liturgická čtení

1. čtení - 1 Král 19,9a.11-13a

Když přišel Eliáš k Boží hoře Chorebu, přenocoval tam v jeskyni. A tu se k němu ozvalo Boží slovo. Řeklo mu: „Vyjdi ven a postav se na hoře před Hospodinem!“ Hospodin přecházel: prudký a silný víchř, který trhá hory a láme skály, vál před Hospodinem, ale Hospodin ve víchru nebyl. Potom nastalo zemětřesení, ale Hospodin v zemětřesení nebyl. Po zemětřesení šlehal oheň, ale Hospodin v ohni nebyl. Po ohni následoval šum jemného vánku. Když to Eliáš slyšel, zahalil si tvář pláštěm, vyšel ven a zastavil se u vchodu do jeskyně.

2. čtení - Řím 9,1-5

Mluví pravdu - vždyť jsem Kristův - nelžu, a totéž mi dosvědčuje i svědomí osvicené Duchem Svatým: velký zármutek a neustálou bolest nosím v srdci. Prál bych si totiž, abych já sám byl proklet, od Krista vzdálen, pro své bratry, s kterými jsem tělesně spřízněn. Vždyť jsou to Izraelité, byli přijati za syny, Bůh s nimi bydlel, uzavřel s nimi smlouvu, dal jim zákonodárství, bohoslužbu i zaslíbení.

Dokončení na str. 4

Přece tě nevolá k sobě proto, abys utonul bezmocně ve vlnách, nýbrž abys došel až k němu a našel u něho pokoj a bezpečí, i kdyby cesta, která tě od něj dělí, byla jakkoliv neschůdná a nebezpečná. Záleží však na tom, abys dobře rozeznával Pánův hlas, který *není v prudkém víchru, ale v šumu jemného vánku*. Kdykoliv pak cítíš, že tvá víra ochabuje, nespolehej na sebe a ihned volej v obnovené důvěře: *Pane, zachraň mne!*

Poděkuj Pánu za jeho trpělivost, s jakou přijímá naše pády a neúnavně nám podává ruku, aby nás vytrhl z ohrožení, které si sami působíme. Jakmile vstoupil na loď s budoucí hlavou Církve, vítr se utišil. Je v tom symbol i proctví. Bude tomu tak i u tebe, kdykoliv dovolíš, aby do tvého srdce vstoupil Kristus a jeho zástupce na zemi. *Blízko je jeho spása těm, kdo se ho bojí.*⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 22,32; ⁽²⁾ Ž 85,10.

Blahoslavený František Jägerstätter

V jednom komentáři o tomto blahoslaveném se uvádí, že je důkazem toho, že k započetí života podle evangelia není zapotřebí mít nějakou zvláštní sílu, ale že je to přesně naopak – život podle evangelia dodává člověku sílu i k neobyčejným skutkům. Pevný postoj tohoto rakouského rolníka a otce čtyř dcer, Františka Jägerstättera, tváří v tvář hrozbě nejvyšší to plně potvrzuje. Volil Krista namísto Barabáše, a vědomě tak na sebe přivolal pomstu mocných.

Dětství neměl tento rodák z rakouského Sankt Radegundu vůbec jednoduché. Narodil se totiž jako nemanželské dítě (20. května 1907), což v těch dobách na venkově znamenalo nosit na čele vypálený cejch hanby. Když bylo Františkovi 10 let, přinejmenším navenek se jeho situace změnila. Jeho matku totiž pojal za manželku bohatý sedlák Heinrich Jägerstätter, jenž mu dal nejen střechu nad hlavou, ale i své jméno. Od té chvíle se tedy již nepodepisoval Franz Huber, nýbrž Franz Jägerstätter.

Ve svých 17 letech se František vypravil do světa na zkušenou. Nejprve zakotvil na jednom statku v Bavorsku, poté se nechal zaměstnat jako havíř ve Štýrsku. Ve štýrských šachtách vydržel tři roky, načež se vrátil domů, aby zastal práci adoptivního otce, který onemocněl. Někdy v té době se navrátil na stezky víry, z nichž načas sešel odbočením k socialismu. Během té doby „stihl“ s jistou Terezou Auerovou zplodit nemanželskou dceru.

Definitivní návrat ke křesťanským kořenům znamenal pro Františka seznámení s půvabnou Františkou Schwani-

gerovou, horlivou katoličkou, do které se zamiloval a se kterou se na Zelený čtvrtek roku 1936 oženil. Pokud snad na počátku jejich vztahu přistupoval k věcem víry tak trochu vlažněji, jen aby Františku neztratil, postupem času se z něj pod jejím vlivem stal zapálený katolík, pro něhož byly pravidelná četba Písma svatého a modlitba naprostou samozřejmostí, stejně jako úsilí o život vedený důsledně podle Desatera. Tentam byl onen poněkud lehkomyšlný mladík. Nyní zde stál zodpovědný otec tří dcer, jenž se hlásil i k dceři čtvrté, nemanželské; ryzí katolík protivící si vše, co se neslučovalo s naukou Církve svaté; muž, jenž si vydobyl postavení uznávané autority, dokonce až takové, že mu v rodné obci nabídli funkci starosty. Odmítl.

Důvod nevězel v jeho skromnosti, byl zcela věcný. Psal se rok 1938 a Rakousko právě zažilo anšlus neboli připojení země k Velkoněmecké říši. František Jägerstät-

ter předpokládal, že by nutně musel souhlasit s národním socialismem, s učením, které rezolutně odmítal jako nepřátelské vůči křesťanství a odporující mu. Však také jako jediný z obce měl odvahu v následném referendu hlasovat proti anšlusu. „*Volit mezi křesťanskou a národně socialistickou vládou, to je jako volit mezi Kristem a Barabášem,*“ prohlásil rezolutně. Takových jako on bylo ovšem velmi málo...

Stejně tak málo bylo těch, kteří se ke Kristu hlásili i za cenu následných problémů. To když při svém prvním výcviku ve wehrmachtu v roce

1940 chodil pravidelně na mši navzdory šikaně, které posleze musel čelit ze strany důstojníků zfanatizovaných nacistickou ideologií. V témže roce se dokonce stal františkánským terciářem.

Že si jej v jeho domovině opravdu vážili, dosvědčuje fakt, že si obec vyžádala jeho propuštění z armády jakožto nepostradatelného jediného živitele rodiny. Vrátil se tedy k manželce a dcerám, ke svému hospodářství, k životu každodenní účasti na bohoslužbě, současně však i k životu dennodenního očekávání dalšího povolávacího rozkazu, před kterým ho už obec neuchrání. A přestože věděl, že ho za jeho veřejně vyznávané křesťanství může někdo udat, nestal se polovičatým, nekalkuloval, ale vedl život dle svého poznání Boží pravdy. Celý čas obav, kdy bude opět povolán, vyplňoval modlitbami o dar síly odmítnout vzít do ruky zbraň a bojovat za národní socialismus, bojovat za konečné vítězství Hitlerovy třetí říše. V tomto svém vnitřním zápase měl mezi všemi lidmi jen jediného stoupence, resp. jedinou spojenkyni – svou ženu Františku. Nikoli tedy přátele, kněze anebo lineckého biskupa, jehož kvůli této

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Jejich předkové jsou praotci izraelského národa a od nich podle lidské přirozenosti pochází i Kristus. Bůh, který je na de všecko, buď velebený navěky! Amen.

Evangelium - Mt 14,22-33

Když Ježíš nasytil zástupy, hned potom přiměl učedníky, aby vstoupili na loď a šli před ním na druhý břeh, než on rozpustí zástupy. Když zástupy rozpustil, vystoupil na horu, aby se o samotě modlil. Nastal už večer, a byl tam sám. Zatím byla loď už daleko od břehu a vlny jí zmítaly, protože vanul vítr proti nim. K ránu šel Ježíš k nim a kráčet po moři. Když ho učední-

ci uviděli kráčet po moři, zděsili se, neboť mysleli, že je to přízrak, a strachem začali křičet. Ježíš však na ně hned promluvil: „Vzmužte se! To jsem já, nebojte se!“ Petr mu odpověděl: „Pane, když jsi to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě po vodě.“ A on řekl: „Pojď!“ Petr vystoupil z lodi, kráčet po vodě a šel k Ježíšovi. Zpozoroval však silný vítr a dostal strach. Začal tonout a vykřikl: „Pane, zachraň mě!“ Ježíš hned vztáhl ruku, zachytil ho a řekl mu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ Pak vstoupili na loď a vítr přestal. Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli a říkali: „Jsi opravdu Boží Syn.“

Italská vláda podává zavádějící počty úmrtnosti na Covid-19

Jak uvádí deník Italské biskupské konference *Avvenire* ze dne 23. července 2020, ředitelka mikrobiologické laboratoře jedné milánské kliny (Luigi Sacco), MUDr. Marie Rita Gismondová, vydala v těchto dnech knihu nazvanou přízračně *Stíny v zrcadle* s podtitulem *Bioterrorismus, infodemie a budoucnost po krizi (Ombre allo specchio - bioterrorismo, infodemia e il futuro dopo la crisi*, ed. La nave di Teseo). Hovoří v ní o porušování soukromí, nepodloženém šíření paniky a očerňování, jimž podlehl všichni, včetně italské vlády. „Infodemie,“ říká v rozhovoru pro zmíněný deník, „posloužila všem: vládě vyhovovalo mluvit o Covidu, aby se dostala do středu dění; lidem, protože měli pocit, že se jim dostává ochrany; médiím, protože měla práci; a nám virologům pomohla vynořit se ze zapomnění, do kte-

rého jsme upadli po peripetiích s virem HIV. Není v tom zlomyslnost. Jsme chybujícími lidmi, máme svoje marnivosti, líbí se nám být v televizi... Pandemie se ztotožňuje s morem, ale existuje mnoho dalších smrtelných nemocí, počínaje třeba banálními spalničkami.“

Italská mikrobioložka vyjadřuje velký podiv především nad údaji o úmrtnosti na Covid-19. „V knize uvádím,“ říká dr. Marie Gismondová, „že se do oficiálních statistik dostali pacienti, kteří měli zároveň jiné nemoci. Byla jsem kritizována, když jsem poukázala na jednu studii italského Státního zdravotního ústavu, jež podává, že ze 355 zkoumaných pacientů pouze 3 neměli jinou nemoc než Covid-19, a téměř 50 % zesnulých trpělo již dříve více než třemi dalšími onemocněními. Kladu otázky, které zůstávají bez odpovědi.

Kolik bylo zesnulých mezi pacienty hospitalizovanými s jinou nemocí? Kolik bylo nemocných doma? Odpověď nemáme, protože těla zesnulých musela do kremace a byly zakázány autopsie, takže nelze nic ověřit. Nejtřesnější však je to, že příkaz ke kremaci platil ve všech zemích světa a všude byly zakazovány autopsie, ačkoli je známo, že k nákaze dochází vzduchem, a mrtvola nedýchá. Teprve až bylo [navzdory zákazu] vykonáno několik autopsií, zjistili jsme, že zápal plic byl tou poslední příčinou smrti. Tou byla zpravidla vaskulární porucha. Krize byla řízena na základě zavádějících a nereálných údajů,“ říká dr. Marie Rita Gismondová, lékařka z lombardské metropole Miláno.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,

23. 7. 2020

(Redakčně upraveno)

otázce rovněž oslovil. Ti všichni včetně lineckého ordináře ho přemlouvali, aby neriskoval svůj život a podvolil se vládnímu nařízení. „*Byl bych jako Petr, který zapřel Krista, kdybych si oblékl ten mundur,*“ napsal v dopise jednomu knězi. „*Je třeba stále věřit, že dobro bude nakonec triumfovat,*“ opakovala jeho věrná choť.

V únoru roku 1943 se Františkův vnitřní zápas dostal na otevřené bitevní pole – obdržel povolávací rozkaz. Jak si předsevzal a jak se za to modlil, odmítl narukovat a složit tak přísahu Führerovi. Okamžitě byl uvězněn v Linci a nejprve po dobrém přesvědčování ke změně rozhodnutí. Přestože mu vyslyšající komisař předkládal četné důvody, proč by do armády vstoupit měl, a ubezpečoval ho, že tento krok nikterak neodporuje jeho křesťanskému založení, František vytrvale odmítal toto učinit. Vyjádřil nicméně ochotu stát se členem sanitní služby, v níž nespátrával nic, co by se přičilo jeho svědomí. „*Důvěřuji Bohu, kdyby bylo něco jiného lepší, dal by mi to určitě poznat,*“ nechal se slyšet. Svě ženě také napsal: „*Ohlídím se nazpět a rozjímám o šťastí a milostech, kterých se nám během těch sedmi let dostalo a které mnohdy hraničily se zázrakem. Kdyby mi pak někdo řekl, že Bůh neexistuje nebo že nás nemiluje, a já bych mu uvěřil, nevím, co by se mnou bylo.*“

Soud jeho zamítavé stanovisko nemohl tolerovat ani v době míru, natož

ve válečném období, navíc když se jednalo o ohrožení věci národního socialismu, již byli lidé státního aparátu oddáni. To vše sedlák Jägerstätter ze Sankt Radegundu velmi dobře věděl, stejně jako to, že za odpírání vojenské služby mu hrozí i trest smrti. O jak výjimečné rozhodnutí se jednalo, napoví více údaj, že je evidováno pouhých šest katolíků v Německu a Rakousku, kteří odmítli válčit v armádě třetí říše a složit slib věrnosti Hitlerovi...

Poslední šanci zachránit svůj život dostal před Říšským soudem v Berlíně, kam byla jeho kauza postoupena. Opětovně však odmítl zabíjet v dobovačné válce. Jako notorický odpírač byl s definitivní platností odsouzen k smrti stětím gilotinou. Přesto nezoufal a podle svých vlastních slov se těšil z toho, že nemá spoutanou duši, nýbrž pouze ruce.

„*Opět ke mně přijde Ježíš ve svatém přijímání, aby mi dodal sílu na cestu do věčnosti... Dá-li mi dobrotivý Bůh tu milost přijít do nebe, budu Ho prosit, aby pro Vás pro všechny připravil místo. Často jsem v posledních týdnech prosil nebeskou Matku, je-li to vůle Boží, abych brzy zemřel a byl v nebi již na svátek Nanebevzetí Panny Marie,*“ napsal nejbližším do Sankt Radegundu.

Dne 9. srpna 1942 byla v Osvětimi zplynována Edita Steinová – svatá Terezie Benedikta od Kříže. František Jägerstätter ji s podobnou heroickou ctností následoval na den přesně o rok později – krátce

po poledni byl v Brandenburgu-Gorden stát. Bylo 9. srpna 1943, třetí den nověny slavnosti Nanebevzetí Panny Marie...

Vězeňský kaplan, s nímž František vedl poslední rozhovory svého života, P. Jochmann, zjistil po jeho smrti a kremaci od superintendanta hřbitova, kde urna s popelem mladého mučedníka leží. Začal se o toto místo starat a po válce urnu přenesl do Františkova rodiště. „*Byl to jediný světec, kterého jsem během svého života potkal,*“ prohlásil.

Je dějinným paradoxem, že Františka Jägerstättera za jeho odmítání sloužit z náboženských důvodů v německé armádě blahořečil německý papež. Stalo se tak 26. října 2007 a slavnostní akt vykonal jménem Benedikta XVI. kardinál José Saraiva Martins. Obřadu se účastnila vdova Františka i všechny jeho čtyři dcery.

Možná si připomenuly slova z jeho posledního dopisu, v němž napsal: „*Nejdražší ženo a matko, nemohl jsem Vás ušetřit trápení, které nyní kvůli mně musíte podstupovat. Našemu Spasiteli rovněž bylo úzko, když skrze svá muka a svou smrt odsuzoval svou Matku k tak velké bolesti. Důvěřuji jeho nekonečnému milosrdenství. [...] Pamatuj, má nejdražší, na slib, který dal Ježíš těm, kdo slaví pobožnost devíti prvních pátků zasvěcených jeho Nejsvětějšímu Srdci. Nyní Ježíš ke mně přijde ve svatém přijímání a dá mi sílu na cestu do věčnosti.*“

Upírat jídlo znamená popírat svobodu – dokončení ze str. 2

může být náš vlastní přínos. Všichni musíme znásobit své úsilí, aby nikomu nescházela nezbytná obživa, a to jak kvantitativně, tak kvalitativně. Zejména se o to musí snažit Světová organizace pro výživu a zemědělství, její členské státy, národní a mezinárodní organizace a instituce, ale též každý člověk dobré vůle. Měli bychom se červenat, že v lidskosti a solidaritě jsme nedosáhli takových pokroků jako v jiných oblastech a že se nám nepodařilo pokrýt základní potřeby méně šťastných spoluobyvatel.

Když v nějaké zemi chybí solidarita, následky pocítí všichni. Solidarita totiž uschopňuje lidi, aby šli druhým vstříc, budovali vztahy na základě bratrství přesahujícího rozdíly a společně hledali obecné dobro. Stejně tak státy mají jednat za vzájemné shody a navzájem si pomáhat podle principů a norem mezinárodního práva. Tímto způsobem se nasycení lidské rodiny stane realizovatelným snem. Každá žena, muž, dítě i starý člověk, ve všech částech světa, má nárok na takovou záruku. Jsem si vědom, že to vše není jednoduché, protože se požaduje kontinuita a odvaha. Katolická církev poskytuje vlastní přínos tím, že trvale věnuje pozornost životu chudých lidí ve všech koutech planety.

Je třeba jednat rychle

Chudí nemohou čekat! Někdo sice může říci, že na uskutečnění plánu, kterým chceme vymýtit hlad ve světě, máme ještě deset let... Opakuji však, že chudí čekat nemohou, protože jejich tragická situace to nedovoluje. Proto se musíme dát do práce ihned, společně a organizovaně. Je zapotřebí dlouhodobých i krátkodobých akcí, abychom konkrétně reagovali na životní okolnosti hladovějících lidí. Musíme se přičinit o to, aby se krásná slova a skutky změnily ve skutečný program, který by se zaměřil na opravdové vykořenění hladu z naší země. Je ovšem nezbytné spojit síly. Potřebujeme, aby se vnímavost našeho srdce a znepokojení nad osudem našich nejchudších bratrů staly našim osobním problémem. Často, když před námi vyvstanou zásadní obtíže sužující lidstvo, potýkáme se s řadou

obrovských překážek: nerozhodností, odkládáním a chybějící odhodlaností u politických představitelů.

Lačnost po zisku

Mezinárodní společenství se snaží určit strategie nezbytné k řešení otázky hladu ve světě. Avšak pochybnosti spojené s delikátní rovnováhou životního prostředí, ctižádostivá manipulace a kontrola omezených planetárních zdrojů a mnohdy též lačnost po zisku vedou k ještě tragičtějším důsledkům, které nadále zatěžují nejchudší a nejbezbrannější lidi. Proto musíme změnit životní styl, nakládání se zdroji, výrobní měřítka a spotřebu provázanou se ztrátami a plýtváním. Potravinové zdroje se mnohdy ocitnou v rukou spekulantů, kteří je poměrují výlučně z hlediska hospodářského zisku velkovýrobců, a nikoli optikou reálných potřeb lidí. Takto se podporují konflikty a plýtvání a množí se zástupy těch nejposlednějších této Země, kteří hledají budoucnost mimo své rodiště. Jsem pevně přesvědčen, že války a klimatické změny jsou pro hlad určující. Proto si dovoluji prohlásit: Nemluvme už o hladu jako o nevyléčitelné nemoci. A především se nedomnívejme, že „to za nás vyřídí někdo jiný“.

Uvědomujeme si účinky chudoby a vyřazování? Ptám se vás – jak můžeme zastavit lidi ochotné vše riskovat? Celým generacím hrozí, že zaniknou kvůli nedostatku každodenního chleba, násilí či klimatickým změnám. Tito lidé se ubírají tam, kde vidí světlo, anebo jim kyne nějaká životní naděje. Odpovídám tedy, že jim v tom nelze zabránit materiální, hospodářskou, právní nebo ideologickou zdí. Člověk v podřadném postavení, který se nemůže bránit, protože k tomu nemá prostředky, je zranitelný, prožívá tudíž exkluzi. Je do ní vtlačován násilím či přírodními situacemi anebo, ještě hůře, lhostejností, neshášenlivostí, a dokonce nenávistí. Cíl, který bychom si měli stanovit, je setkání národů, obohacující všech-

ny druhy společenství a dialogu, a nikoli vyřazování a zranitelnost.

Hlas chudých

Musíme naslouchat hlasu chudých, volání trpících. Hrstka lidí má přílišné vlastnictví, příliš mnoho lidí má jen málo. Mnozí nemají jídlo a umírají hlady, zatímco nemnozí tonou v přebytku. Tento zlý způsob žití povede k důsledkům, které jednou budou pro lidstvo zkázonosné. Upírat jídlo znamená popírat svobodu, a proto je nutná pomoc mezinárodního společenství, občanské společnosti a majitelů zdrojů. Proto musíme spojit síly, zajistit si souhlas, posílit vazby k dosažení definitivního řešení, a nikoli žít od jedné potraviny krize k další.

Je zapotřebí rozsáhlého a upřímného dialogu na všech úrovních, aby se vyjevila nejlepší řešení a dozrál nový vztah mezi různými aktéry mezinárodní scény, tvořený vzájemnou odpovědností, solidaritou a společenstvím. Je třeba oddálit pokušení, v jehož rámci se pracuje ku prospěchu dílčích skupin, čímž se podporuje korupce.

Před nebezpečím korupce jsem Církev varoval při jedné střední katechezi. Zmínil jsem některé dárce, kteří Církvi nabízejí finanční podporu. Pokud je však takový dar krvavým plodem špatně placené práce vykořisťovaných, trýzněných a zotročovaných lidí, říkám takovému dobrodinci, aby si svůj šek vzal zpět a spálil ho. Boží lid, tedy Církev, nepotřebuje špinavé peníze, nýbrž srdce otevřená Božimu milosrdenství. Je nezbytné, abychom před Boha předstoupili s čistými rukama, střežili se zla a konali dobro a spravedlnost.

*Z listu La Stampa (10. 3. 2020)
přeložila Jana Gruberová
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Knihu nazvanou stručně a výmluvně „Hlad“ vydalo italské nakladatelství Společnosti sv. Pavla (paulíni) již v březnu, avšak teprve v těchto dnech se dočkala různých prezentací. S papežem rozhovořoval Gianni Garruccio, sardinský spisovatel a novinář státní televize RAI.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (14)

(Místa v textu označena „†“
jsou slova Ježíšova.

Biblické texty jsou vždy od Ježíše
po Alicině modlitbě a prosbě o slovo
v duchu tzv. náhodného otevření.)

Pondělí 23. 2. 87, 9:15 h.

- Jaké příkazy mi dáš, Pane?

† Omezuj kontakt se světem materiálním a využívání jeho prostředků na věci nezbytné. Co je nad to, odmítej jako nepotřebné. Jako překážku v cestě za Mnou.

- Dokážu to odlišit?

† Bdit budu Já i anděl, který se o tebe stará.

- Jde hlavně o výživu?

† Nejen o to. Také o pohodlí a vlastní záliby.

- To je něco víc než materiální věci.

† Ty jsou výchozím bodem a základem vycházení od sebe.

Já chci Sebou vyplnit tvůj život. Já chci být tvým životem v úplnosti. Nikdo a nic tě nesmí pohlcovat pro vlastní hodnoty – jenom z ohledu na Mne.

Středa 25. 2. 87, 22:55 h.

† Zapiš, co prožíváš.

- Hovořila jsem dnes s J. B. o svém povolání a poté ve mně narostla touha odejít od všeho, od mnoha věcí, a jít dál ještě radikálněji. Řekla jsem jí, že materiální oprostění už mám za sebou, protože jsem hodně rozdala, poněvadž ty věci už mi jsou lhostejné.⁽¹⁾

Když jsem se vracela domů, zamýšlela jsem se nad tím, co mohu Pánu dát. Zdálo se mi, že už nemám nic. Nevzpomněla jsem si, že mám devizové konto.

Když jsem otvírala dveře, zvonil telefon a zazněla prosba o konkrétní dar na záchranu něčího zdraví – potřebovali devizy. Zauvažovala jsem o jisté částce a vtom jsem uslyšela:

† Všechno.

- Nebyla jsem si jistá, jestli to je Pánův hlas. Spíše jsem v sobě živila tu pochybnost, chtěla jsem si asi něco ponechat. Prosila jsem o slovo z Písma. Když jsem ho otevřela, spatřila jsem nadpis strany:

NEBEZPEČÍ MAJETKU, a dále:

Lk 16,13c / Dobrý užitek z peněz

„Nemůžete sloužit Bohu i penězům.“

- No tedy chceš, abych dala všechno. Další události toho dne vedly k tomu faktu, který má být potvrzením, že skutečně Ti dokážu odevzdat všechno. Požádals mě o Izáka, s kterým jsem spojovala určitou touhu (pouť do Svaté země).

Děkuji Ti, že to všechno chceš vzít, abys očistil zbytky mých náchylností.

Nebo mi chceš něco říci? Šlo snad o to přání, nebo o ty peníze?

† O jedno i o druhé. Zbavuji tě tvých svázaností, zabezpečení, zálib.

Nemysli na budoucnost, Mé dítě, ta je v Mých rukou.

Co tě zajímá teď, udělám s tebou zítra.

Miluji tě a cokoliv udělám, bude lepší než to, co si ty sama můžeš zajistit nebo naplánovat, či dokonce vysnit.

Čtvrtek 26. 2. 87, 11 h.

- Na ranní Mši svaté, před čteními, jsem si pomyslela: Zajímavé, jestlipak bude potvrzena včerejší Pánova žádost.

1. čtení: Sir 5,1–2

„Nespoléhej na své bohatství a neříkej: »To mi stačí.« Nedopusť, aby tě tvá touha a tvá síla strhly k tomu, abys šel za vášněmi svého srdce.“

2. čtení: Ž 1 / Dvě cesty života

3. čtení:⁽²⁾ Mk 9,41–50

† K uzdravování lidských duší je potřeba mít vlastní čistou jako křišťál.

- Na jaký úmysl se mám modlit?

† Na úmysl kněží. Aby byli svobodní ode všech lidských pout a aby svým příkladem přitahovali lidi ke Mně.

„...má sílu, k Tobě vzhlížím. Ano, Bůh je má pevnost...“ (Ž 59,10)

Sobota 28. 2. 87, 23:45 h.

† Já posílám a chodím po této zemi v těch, kteří se dají Mně k dispozici.

Zmnohonásobený chodím v Mých vybraných dětech, aby bylo světlo vneseno tam, kde je šero, a láska tam, kde je smutek.

A víš, v kom jsem přišel k tobě, abych ti podal ruku a ukázal cestu. Víš také, o kom jde v tobě.

Starej se, abys nepřekázela vlastní, lidskou nedokonalostí Mé svatosti v tobě.

- Což člověk sám o sobě ví, kým je?

† Jen částečně. Pokud najde v sobě Mne, pozná také sebe.

Pokud ne – žije přeludy, jejichž tragičnost spatří při setkání se Mnou tvář v tvář.

Sebe můžeš spatřit pouze skrze Mne, který jsem v tobě.

A bude to pohlédnutí v pravdě. Protože já jsem Pravda.

Pondělí 2. 3. 87, 9:30 h.

- Dnes ráno, po probuzení, jsem uslyšela:

† Postulantkám není dovoleno chodit na pláž.⁽³⁾

- Ten zákaz jsi adresoval mně, Pane?

† Ano, Mé dítě. Chci, abys Mi odevzdala další své potěšení a zvyk.

V průběhu mnoha let jsem plnil touhy tvého lidského srdce.

Postaral jsem se ti o mnoho životních radostí ve světě.

Nyní toužím, aby ses navrátila ke Mně a abych Já byl tvou jedinou radostí.

- Hodně dřívějších potěšení přišlo o svůj lesk a toto rovněž. Bude to však jistá oběť, jako každé omezení.

† Odevzdej ji za ty, kteří se příliš zabývají svým tělem a jenom jemu slouží. Také za ty Moje vyvolené, kteří nedokážou ovládat svoji tělesnost.

- Stále prohlašuji, že jsem Ti odevzdala všechno, že nemám nic. A věřím tomu. Ale když sahaš po něčem konkrétním, abys to vzal – tehdy se objeví jakýsi pocit smutku.

† Dítě Moje, máš obzvláštní místo v mém srdci. Připravoval jsem tě na odchod ode všeho, co je cenné v očích světa. Ty už se tím nedokážeš těšit. Přece o tom víš.

Ten lidský záchvěv smutku či zamyšlení vyměň za radost z daru, jaký Mi dáváš.

- A skutečně se těším, že něco chceš, že mohu něco dát, což jsem si vůbec neuvědomovala.

Tak velká je Tvoje ohleduplnost, něžnost a starostlivost, když přicházíš, abys něco odňal.

Vyjímáš to z mých rukou jako zbytečnou hračku, abych Tě mohla vzít kolem krku a přivinout se ještě blíže, dobrý a svatý Bože.

„Kdokoli koná Boží vůli, ten mi je bratrem i sestrou i matkou.“ (Mk 3,35)

Úterý 3. 3. 87, 15:45 h.

- Způsobil jsi, Otče, že jsem tak strašně vyobcovaná a oddělená od vnějšího světa...

† Jsi v Karmelu Mé lásky. Kontemplační řehole, to nejsou zdi, ale Moje láska, ve které jsi uzavřena. To není formální nálezení, ale odevzdání těla i duše Mně do výlučného vlastnictví. To jsou naše intimní setkání v duši, vzájemné obdarovávání.

Čím méně reklamy a vnějších zjišťování, tím lépe. Cosi jiného oslavuje naše láska. Ona je jediná, neopakovatelná. Nikdo jiný není schopen jí zcela porozumět - jen tolik, kolik dovolím.

- Vidíš - pláču z lásky k Tobě. Někdy si myslím, že je to šílenství...

† To má být šílenství.

„On, který nás rovněž označil pečeti a vložil nám do srdcí závdavek Ducha.“ (2 Kor. 1,22)

Sobota 7. 3. 87, 8:33 h.

- Když jsem Ti po Svatém přijímání ukázala prázdné ruce a řekla: Vidíš, nemám Ti co dát, řekl jsi:

† To je dobře, že nemáš nic, protože Já mám všechno.

Nechci tvé činy, jenom tebe, jenom tvoji duši.

† Buď se Mnou v mlčení.

Čím větší láska, tím méně slov je potřeba. Když všechno je v člověku láskou, která se odevzdává - rty zůstanou bez pohnutí. Všechno zůstane nehybné, přestože planoucí láskou. Oheň je živý a rozšiřuje se, ale uhlíky zůstanou na místě. Dovolují jenom se spalovat.

Sobota 21. 3. 87, 14:40 h.

- Co mám zapsat o té noci plné Tebe, Pane?

Co říci kromě toho, že to byla Tvoje moc proměňující srdce?

Jak vylíčit něhyplnost Tvé lásky, když ses po Přijímání nade mnou schýlil, poklekl vedle mne a zahaloval jsi mne Sebou. Že byla Tvoje svatost, Tvá péče a Tvá jemnost tak velká - dotýkající se a pronikající ve mně všechno. Že byla chvíle takového zesílení Tvé lásky, že kdyby trvala o vteřinu déle, musela bych umřít, protože lidské srdce nemůže víc přijmout...

A když jsi ke mně přicházel tak neočekávaně, učinils to gestem člověka, skrze kterého mne vedeš Svoji cestou...

Jak to přijde, že já jsem Tvým dítětem, Tvou snoubenkou, s mou hrubostí, primitivností a nevděčností...?

Jak to přijde, že vůbec chceš pohlédnout na mne tím pohledem lásky, po kterém je možné jen plakat nad sebou...?

A přitom vím, že to, cos mi dal poznat, je malinká částička Tvé obrovské lásky, kterou mě obdarováváš.

„Hospodine, co je tedy člověk, že se k němu znáš, lidská bytost, že na ni myslíš?“ (Ž 144,3)

Pátek 27. 3. 87, 0:10 h.

- Dnes jsem zhřešila, Pane, proti Tvé lásce.

† Mé dítě, uč se v každé situaci a v každém člověku Mne potkávat. S láskou vítěj a přijímej všechno a každého. Když bude protivný, zlý, nerozumný, vztekly, nespravedlivý - přijímej ho také s láskou.

Když ty budeš unavená, zahlcená prací, nemocná, ukřivděná, zraněná - také přijímej s láskou.

Starej se o to a pros a odevzdávej Mi své srdce, aby v něm byla láska. Aby byla v tvých očích, gestech, slovech, v hlasu, v tobě celé.

Přece Já jsem Láskou a toužím být v tobě v plnosti a stále.

Dopřej Mi to, pros, nezapomínej.

Svatost není jenom modlitba. O mnoho víc situace, kontakt s lidmi, tvůj vztah k nim a postoj vůbec ke všem Mým dílům, ve kterých jsem.

Dotýká se Mě všechno, co děláš, myslíš, říkáš, prožíváš.

Dotýká se Mě každé tvoje pohnutí vnitřní i vnější, neboť Já jsem v tobě a ty jsi ve Mně.

Uč se ode Mne mírnosti, dobrotě. Oblékní se do nich. Ať se stanou oděním tvé duše i tvého těla nejenom ve svátek, nejen do kostela - ke svým. Ale v soumraku dne, stále. Ať rozsvěcují tu šerost, zbarvují a zkrášlují.

Buduj království lásky. Jdi k lidem taková, jaký Já přicházím k tobě.

Prahní po tom, být taková, a Já dohlédnu na to, aby se tak stalo. Budu pěstovat Svou lásku v tobě.

Nestarej se o sebe, jenom o Moji lásku.

Čtvrtek 23. 4. 87, 11 h.

- Dnes byla taková pěkná vůně v kapli, a potom také během Mše svaté...

† To byla vůně Mé lásky, která tě obklopuje.

- Omezuj mě dál, ještě je zapotřebí hodně odstranit. Ty víš, v jaké posloupnosti a jakým způsobem.

† Dělam to postupně. Stále víc přijímám na Sebe péči o život tvého těla i tvé duše ve Mně. Chci, aby nebylo žádných jiných závislostí - tak v oblasti těla, jako i duše, mimo odevzdání se a důvěrování Mé péči. Proto tě zbavuji peněz, různých věcí, léků, lékařské péče, a také lidí, s nimiž ses cítila být spojená.

Zůstaneš jenom se Mnou a tvoje víra bude muset být absolutní a oběť úplná.

Ptej se průběžně na podrobnosti svých dní, aby se to usnadnilo, a odevzdávej bolest, kterou pociťuješ, aby pokoj a radost byly v tobě.

Vidíš, jakou cestou tě vedu?

- Vidím, a to zcela doslovně: širokou, přímou až na obzor. A její okraje ohraničuje v perspektivě stále jasnější světlo. Ale vím také, že se na té pěkné a hladké cestě budou objevovat různé věci: nebezpečné, obtížné, bolestné.

† Všechno bude v mém světle. To tě ponese a bude posilňovat, chránit. Důvěřuj, dcero Mé lásky.

„A my sami za vás musíme, bratři Pánem milovaní, vzdávat ustavičně díky Bohu, protože si vás Bůh od začátku vyvolil, abyste byli zachráněni Duchem, který posvěcuje, a vírou v pravdu: právě k tomu vás povolal ... abyste dosáhli slávy našeho Pána Ježíše Krista. Držte se tedy, bratři...“ (2 Tes 2,13-15)

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018. Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ V roce 1987 Alice přechází na velmi skromný způsob života. Daruje svůj nový barevný televizor. Dolary, co měla, dává nemocnému člověku.

⁽²⁾ Čili evangelium. [pozn. red.]

⁽³⁾ Pro Alici někdejší potěšení a zvyky ztrácejí svůj lesk, když vchází na cestu chudoby zároveň materiální, jakož i duchovní.

Nejkrásnější květ ráje (15)

VĚŽI DAVIDOVA

DAR SÍLY U PANNY MARIE

„Tvé hrdlo Davidova věž po vrstvách vystavěná. Tisíc kulatých štítů je tam zavěšeno, vesměs štíty reků.“ (Pís 4,4)

Když rozjímáme o dobru, které máme vykonat, a o utrpení, které musíme vytrpět, abychom obdrželi věčnou blaženost, je nemožné, jakkoliv krátce zde na zemi žijeme, abychom se vyhnuli pocitu strachu při pohledu na obtíže a protivenství, které na nás všude čekají.

Tři nepřátelé, kteří povstali po dědičném hříchu, jsou spolu sešikováni s naší vlastní slabostí proti nám: provázejí nás všude a připravují nám neustálý boj při získávání koruny, po které toužíme. Jsou jimi ďábel se svými nástrahami, tělo s náklonností ke zlému a svět se svými lákadly. Tito nepřátelé proti nám vedou ustavičnou a děsivou válku, takže by bylo nemožné bez zvláštní pomoci z nebe, abychom odolali těmto útokům. Měli bychom tedy děkovat nekonečně dobremu Bohu, který nás vyzbrojuje darem síly i svatou odvahou a dává nám tím naději vyhnout se všem nebezpečím a také pevnou jistotu, že věříme-li, dosáhneme cíle, po kterém toužíme.

Spočín, má duše, v náruči svého milovaného Spasitele, který nás ujišťuje, že slabému se dostane ochrany a trpělivosti snášet obtíže tohoto života, i síly překonat nepřitele naší spásy: „Se svým Bohem přeskakují hradbu.“ (Ž 18,30)

* * *

Pokud uvážíme na jedné straně velikost poslání, ke kterému byla Panna Maria předurčena, a na druhé straně nespočetné obtíže, které musela podstoupit, ne co se týče těla, neboť byla Neposkvrněná, ale co se týče ďábla a světa, pochopíme, lidsky řečeno, že měla tato Svatá Panna velký důvod ztratit odvalu. Jak může stvoření i skutečně svaté, avšak slabé, být schopno nalézt potřebnou sílu k dokonání tak velkého díla? Jak může Panna Maria překonat nespočetné nepřátele, kteří se na ni srocují ze všech stran? Svatý Pavel nám dává přesvědčivou od-

pověď: „Je to možné skrze Ježíše Krista, našeho Pána.“ (srov. Řím 7,25)

Ano, byla to milost, kterou Panna Maria obdržela, a můžeme říct, že ji téměř bezmezně pro zásluhy jejího Syna Ježíše Krista posilnila k překonání všech nebezpečí. Byla příčinou, že zvítězila nad všemi obtížemi a umožnila ji dokonale vyplnit poslání Spoluvykupitelky obnovy lidského rodu. Boží milost ji podržela v jejích utrpeních a námaze, zatímco její duše, pevná jako skála uprostřed rozbouřeného moře, spočinula v Bohu jako dítě v náruči své matky.

Pomyšlení na Boží pomoc podnítila Pannu Marii, když předvíдалa utrpení, které podstoupí, aby vyslovila s důvěrou prorocká slova: „Pyšně v srdci smýšlející rozptýlil.“ (Lk 1,51)

* * *

Boje, kterým jsme vystaveni v tomto životě, jsou opravdu těžké a neustálé. Musíme se proto vyzbrojit statečností a prosit o Boží pomoc, abychom přemohli naše duchovní nepřátele, překonali obtíže, které se staví do cesty, a dosáhli konečného cíle, o který usilujeme. S touto pomocí, zahrnující dar síly, můžeme si být jisti vítězstvím za předpokladu, že spo-

lupracujeme s Boží milostí: neboť nebojujeme sami, Bůh nám slíbil, že bude vždy s námi.

Tak jako potřebujeme dar síly, abychom bojovali statečně, je stejně důležité, aby nám také pomohl ve statečném snášení utrpení, které se na nás snáší od kołysky až k hrobu. Nejsme ničím bez nadpřirozeného daru síly. Je potom vlastně jednoduché pracovat na naší věčné spásy s pomocí tohoto daru a můžeme s apoštolem Pavlem říct: „Kdo nás odloučí od Kristovy lásky? ... Jsem si tím jist, ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani přítomnost, ani budoucnost, ani mocnosti, ani výšina, ani hlubina, ani žádné jiné stvoření nás nedokáže odloučit od Boží lásky projevené v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Řím 8,35.38–39)

PŘÍKLAD – SV. RAJMUND NONNATUS

Svatý Rajmund Nonnatus (Nenarozený) byl takto pojmenován, protože jeho matka zemřela dříve, než jej porodila. Od svého dětství se pak odevzdal zcela do rukou Panny Marie. Začal také pociťovat volání k duchovnímu stavu, avšak narazil na silný odpor u svého otce, který, aby ho odradil, poslal jej pečovat o stáda. Avšak mladý světec si našel způsob, jak praktikovat úctu k Panně Marii, když trávil mnoho hodin každý den na jejím poutním místě. Na počest Panny Marie také složil Bohu slib věčného panictví a s tím obdržel potřebné milosti, aby překonal odpor svého otce.

Naplněn soucitem k těžkostem mnoha křesťanů, kteří padli do rukou Saracénů, vydal se do Alžíru, aby je vysvobodil, a pokud by to bylo možné, aby také prolil krev pro víru v Ježíše Krista. Zcela se oddal tomu, aby je vysvobodil a platil za ně výkupné a posiloval je ve víře. Často je také povzbuzoval, aby přijali svaté svátosti, kterými si mohli uchovat Boží milost ve své duši.

To vše však nestačilo jeho horlivosti. Prál si z lásky k Ježíši, aby se sám stal otrokem. Nejen tedy že trpěl únavu, urážky a výsměch z lásky ke svým bližním, byl také vystaven ponížení od barbarských

pohanů, kteří byli přesvědčeni, že ho za každou cenu donutí zřít se své víry. S pomocí nebeské Královny Rajmund všechny tyto zkoušky nesl s velkou vytrvalostí a také i s radostí, že může získat duše pro nebe.

Jeho pán, který byl rozzuřen touto vytrvalostí, jej nejprve odsoudil na smrt.

Avšak nechal se svést silnou touhou po penězích a tento rozsudek změnil na trest mnoha ran bičováním. Navíc přikázal propíchnout Rajmundovy rty a zavřít je železným řetězem, aby mu tak zabránil v hlásání křesťanské víry a mohl přijmout jen strídou potravu.

Rajmund v těchto bolestných podmínkách zůstal více než osm měsíců, dokud nedorazila potřebná částka na jeho výkupné. Vrátil se pak do Španělska, doprovázen požehnáním mnoha křesťanů, kterým zachránil život a navrátil je k životu z katolické víry. Papež Řehoř IX. jej chtěl odměnit za jeho dílo tím, že by ho povýšil do stavu kardinálského. Avšak Bůh připravil daleko cennější odměnu, když jej povolal do věčné radosti nebe. Zemřel v roce 1240.

MODLITBA

Ó Panno Maria, Matko Boží a Matko naše, skutečná Věži Davidova, Ty jsi zůstala neochvějně stát uprostřed bouří tohoto života a statečně jsi naplňovala silou Ducha Svatého svůj podíl na díle vykupení. Vypros mi, prosím, u Tvého Syna veliký podíl daru síly, abych neztratil odvalu v životních bojích, prošel obtížemi tohoto světa a mohl tak skutečně získat věčný pokoj. Amen.

VĚŽI Z KOSTI SLONOVÉ

CTNOST NADĚJE U PANNY MARIE

„Král udělal také velký trůn ze slonoviny a potáhl jej čistým zlatem.“ (1 Král 10,18)

Křesťanský život je život oběti, rozporů a utrpení. Nestačí tomu, kdo chce být

hoden nosit jméno křesťana a žít křesťan-
sky, aby odolával jen porušeným smyslům; musí také podstoupit hroznou a nekončící válku proti ďáblu a světu. Nemůže obdržet trvalý pokoj v tomto životě; musí naopak být vždy připraven trpět a bojovat.

Za těchto okolností je jasné, že potřebujeme zvláštní ctnost, která nám po-

může ke stálosti, bude nás udržovat v boji a utěšovat v soužení: ctnost, která naše oči upře na odměnu, která nás čeká, a uchová v naší mysli pomoc přislíbenou od Boha. Touto ctností je naděje: je to zářící hvězda, která vede člověka přes rozbourané vody tohoto světa a přivádí nás bezpečně přímou cestou do přístavu spásy.

Šťastný je ten křesťan, který je povzbuzen a drží se boje naděje! Povznese se nad boje tohoto života a vzhlíží na nepomíjející věčná dobra, takže jednoho dne vstoupí do svého nebeského domova.

* * *

Co víme o bolestech Panny Marie a těžkostech, které musela podstoupit během svého pozemského života, nám postačí k tomu, abychom pochopili, v jakém vysokém stupni tato Matka Boží obdržela ctnost naděje.

Sotva se Pán Ježíš narodil, již o jeho život usiloval bezbožný Herodes a Panna Maria s Josefem museli utéct do Egypta, aby zachránili Mesiáše před ostrým mečem. Po dlouhých letech, která strávili v exilu těžkou prací a ve strádání, se navrátili do Nazareta, kde rovněž žili život v chudobě a nedostatku. Během Ježíšova veřejného života Panna Maria sdílela veškerou únavu, muka a urážky svého Syna. Vždy byla s ním, i tehdy, když byl odsouzen k smrti zločinců ukřižováním. Během tohoto krutého utrpení byla Panna Maria vždy po jeho boku a podílela se na opovření, urážkách, které se snažely na jejího ukřižovaného Syna.

Tedy, co bylo tou skrytou silou, která držela Pannu Marii uprostřed těchto velkých zkoušek? Byla to naděje v Boží přísliby a jistota, že její Syn obnoví svým

ponižením a utrpením Boží království na zemi a že získá pro lidstvo odpuštění jeho hříchů a pro anděly nový zdroj radosti. Ano, naděje byla ta nadpřirozená ctnost, která utěšovala a povznášela Matku Boží uprostřed jejího utrpení; a proto můžeme o ní velmi dobře říct, že „měla naději, kde již naděje nebylo“ (srov. Řím 4,18).

* * *

Ctnost naděje, která byla pevně zakoreněna v duši Panny Marie, ji učinila podobnou věži z kosti slonové zasazenou ve skále. Ani ten největší rozpor, ani ta největší přehořká bolest nemohly vyrušit onen nebeský pokoj, díky jemuž její důvěra v pomoc od Nejmocnějšího naplňovala její duši. Takový tedy byl její vnitřní postoj a mohla s radostí opakovat slova po Jobovi: „Byť mě také zabil, nebojím se.“ (Job 13,15) Není tedy divu, že Panna Maria, která si uchovala tak velkou naději, také s veškerou štědrostí obětovala Bohu život svého Syna spolu se svým.

Šťastná je ta duše, která je naplněna a inspirována svatou nadějí; zcela jistě pak utiší každou bouří a přijde do přístavu věčného bezpečí. A ještě více, dokonce její chloubou bude i „protivenství, neboť dobře víme, že protivenství plodí vytrvalost, vytrvalost osvědčenou ctností, osvědčená ctností naděje. A naděje nezklame, protože do našich srdcí byla vlita Boží láska prostřednictvím Svatého Ducha, který nám byl dán.“ (Řím 5,3-5)

Na druhé straně: jak ubohý a nešťastný je úděl toho, kdo zbaven naděje a v opovření nebeskými pravdami se pouze stará o věci tohoto světa! Tyto statky se často vzdalují od těch, kteří o ně usilují, a když je získají, jsou příčinou jen těžkostí a zklamání v duši. Tak jako Boží věci plní duši pokojem a radostí, ty pozemské zanechávají pouze smutek a neštěstí.

PŘÍKLAD - OSVOBOZENÍ VÍDNĚ OD TURKŮ

Svaté a sladké Jméno Panny Marie, naděje a útěchy všech křesťanských duší, je v Církvi slaveno svátkem v oktávu jejího narození.⁽¹⁾ Tato pocta vznikla po události, která ukazuje, jak stálá je ochrana Královny nebe vůči jejím dětem.

V roce 1683 obrovská armáda Turků vtrhla do Rakouska a oblehla Vídeň. Měs-

to bylo již skoro před kapitulací nepřátelům a byla skutečně velká úzkost a obava všech křesťanů, neboť pokud by se tak stalo, že toto důležité místo bude dobyt, Turkové by již snadno obsadili zbytek Evropy a naplnili ji krví a násilím.

Ze všech míst křesťanského světa se vznášely modlitby ke Královně nebe, aby zabránila tomuto hrozícímu nebezpečí. Panna Maria, Utěšitelka zarmoucených, tyto modlitby svých věrných dětí vyslyšela. Zbožný a statečný král Polska, Jan III. Sobieski, poté, co najal silnou armádu, ačkoliv nedostačovala na takový záměr, pochodoval proti nepříteli a důvěřoval v pomoc nebe. Poté, co se přiblížil a již viděl tureckou armádu, a předtím, než započal bitvu, nařídil, aby byla sloužena mše svatá, při které si sám přál ministrovat, a poté požádal kněze, aby požehnal celé armádě. Pak ihned naplněn důvěrou v pomoc Panny Marie zavelel k boji. Je úžasné vypovědět, že nepřítel, ačkoliv

byl početnější, se obrátil na útěk, zatímco králova armáda zůstala na bojišti jako vítěz. Velká byla radost všech křesťanů z této zprávy a na všech místech byla horlivě vzdávána modlitba dikůvzdání, že bylo nebezpečí zažehnáno.

V té době byl na Petrově stolci papež Inocenc XI., který zcela důvěřoval Panně Marii. Slíbil ustanovit slavný svátek k její počtě, pokud osvobodí Církev od tohoto hrozného nebezpečí. Toto nádherné vítězství bylo přičítáno jejím přimluvám, a proto nařídil, aby se k její počtě konaly velké oslavy. Svůj slib splnil tím, že rozšířil na celou katolickou církev slavnost Nejsvětějšího Jména Panny Marie, která se až do té doby slavila pouze na některých místech.⁽²⁾

MODLITBA

Ó Panno Maria, náš živote a sladkosti, Ty jsi po Pánu Ježíši naše jediná nadě-

je. Přimluv se s laskavostí za nás u trůnu Boha naděje, aby nám dal plnost radosti a pokoje v naší víře, aby v nás působením Ducha Svatého překypovala naděje (srov. Řím 15,13). Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 181-193

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Dne 12. září. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Svátek vznikl ve Španělsku, kde byl schválen r. 1513. Po revizi Římského misálu v r. 1970 byl zcela vypuštěn, i když zůstala votivní mše svatá. V r. 2003 sv. Jan Pavel II. v třetím vydání Římského misálu tento svátek obnovil jako nezávaznou památku. [pozn. překl.]

V Aleppu byla otevřena maronitská katedrála sv. Eliáše

Po dlouhodobé renovaci se 20. července 2020 otevřely brány maronitské katedrály sv. Eliáše v Aleppu, která byla těžce poškozena za dosud probíhajícího válečného konfliktu v Sýrii. Stavební práce financovala papežská nadace *Kirche in Not* částkou 400 000 eur.

Chrám, který opětovně posvětil aleppský maronitský arcibiskup Joseph Tobij, byl postaven ve 3. čtvrtině 19. století (1873) a utrpěl vážné škody při útoku džihádistů v roce 2013. „Největším problémem při obnově bylo shromáždění nezbytných fondů,“ vysvětluje Mons. Tobij v rozhovoru pro papežskou nadaci, „ale také stavba dřevěné střechy, přesně kopírující originál, byla tvrdým oříškem.“ Vzhledem k tomu, že místním řemeslníkům v tomto oboru scházely potřebné znalosti, požádala maronitská církev o projekt italské architektky, říká aleppský arcibiskup a vyzdvihuje: „Bez štědrosti dárců bychom se v naší katedrále již nikdy nepomodlili.“

Obnovená dedikace aleppské katedrály právě v den liturgické památky (v karmelitánském řádu slavností) pro roka Eliáše se stává zjevným znamením

naděje pro místní věřící a též symbolickým poselstvím pro farníky, kteří dosud ve městě zůstali. Jejich počet i nadále klesá. Podle údajů papežské nadace *Kirche in Not* kupříkladu v hlavním syrském městě žije necelých 30 000 křesťanů, zatímco před vypuknutím války jich byl šestinasobek. Thomas Heine-Geldern, výkonný předseda papežské nadace, nicméně v souvislosti s maronitským chrámem hovoří o zázraku: „Je úžasné pozorovat, jak se kostel sv. Eliáše rozzářil ve své původní nádheře. Doufám, že znovu bude centrem křesťanského společenství jako před válkou.“

Pro Vatikánský rozhlas arcibiskup Joseph Tobij sdělil:

„Lze říci, že se navracíme do života. Je to znamení naděje, nevystavěli jsme pouze kamennou stavbu, ale obnovujeme společenství. Zároveň tak lidem v Aleppu, Sýrii i na celém světě říkáme, že zde dosud jsme, že existujeme, navzdory velkému úbytku křesťanů. Na renovaci katedrály se účastnilo společenství Kristova těla, rozptýleného po celém světě, a již to samo o sobě je pro nás obrovské znamení.“

Jak dnes žijí lidé v Sýrii?

„Prožíváme horší válku, než bylo bombardování, protože nyní se bojuje hospodářskými sankcemi, v jejichž důsledku se propadáme do krajní chudoby. Pokud mám uvést nějaký příklad – státní úředník vydělává dvacet eur měsíčně. Na trhu chybějí léky, náradí a stroje všeho druhu, protože jejich dovozu brání sankce a syrská výroba se dosud naplno nerozběhla. Vlodech to probouzí smutek a jejich vyhlídky do budoucnosti jsou poměrně temné. Mnozí se tak dávají okouzlit snem o Západě a přechájí odsud, kde jim hrozí hlad.“

Chtěl byste prostřednictvím Vatikánského rozhlasu tlumočit nějaké poselství?

„Nyní, když jsme opět vystavěli svou katedrálu, vkládáme velkou naději v to, že se obnoví také naše společenství, diecéze a duše našich věřících, kteří, jak doufám, načerpají z této chvíle radost. Chtěl bych vyzvat naše bratry po celém světě, aby na nás pamatovali v modlitbě. Modlitba má velkou moc, protože v ní jedná Pán,“ uzavírá aleppský biskup maronitské církve Joseph Tobij.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 20. 7. 2020 (Redakčně upraveno)

Podivuhodný život Mariam Baouardy (1846-1878) - 8. část (dokončení)

Extáze Mariam Baouardy

Začalo to pro ni tím vnitřním slovem, které zřetelně uslyšela jako dítě v zahradě svého strýce, když ptáci, které vysvobodila z klece, zemřeli v jejích rukou. „Tak zaniká všechno! Ale když mi dáš své srdce, zůstanu u tebe navždy.“

O té doby, od tohoto setkání, začala pro ni po tomto „fiat“ a vnitřním přijetí nabídnutého svazku absolutní intimita s božskými věcmi. Toto vnitřní vzplanutí je svatým sňatkem. V jejích písních, které byly inspirovány její zemí, se srovnává s tím miláčkem, s tou nevěstou z Galileje v tradičních krojích, které poeticky popisuje: „Pane, jsem nahá, dej mi košili nevinnosti, oděv z různých ctností, plášť z blízké lásky, který mě dobře přikryje, závoj, který mě uschová a dá mi zmizet. Pak také kapesník, abych zahнала roztržitost a nepotřebné věci jako hmyz, který létá okolo a ruší.“

Sáhá zase k básním svého dětství, aby darovala svému milému každou částičku svého těla: „Jestli se ti líbí moje oči, vezmi si je; moje uši, můj jazyk, moje ústa, vezmi si, co se ti líbí ... vezmi si všechno, dávám ti všechno, ale nemohu souhlasit s tím, abych měla pro Tebe, Pane, chladné srdce.“ Jako svatební dar pro tuto mystickou svatbu si žádá: „Můj Ježíši, dej mi své hřeby!“ – tak jako sv. Terezie z Ávily je dostala ve své vizi svatby. Také Mariam je dostala při své stigmatizaci. Dostala rovněž skrytý prsten, symbol věčného svazku, ve svých 30 letech v Karmelu v Betlémě.

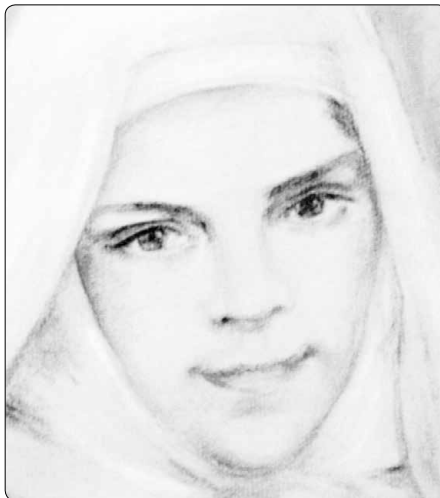
Když se jí lidé ptali, jak může tak snadno upadnout do extáze, byla naivně překvapená: „Cítím své srdce otevřené. Je to jako rána, a když mám nějaké myšlenky a dojmy a když slyším Boží slovo, které se mě dotýká, pak je to, jako by se dotýkalo rány mého srdce a upadám do bezvědomí, ztrácím se.“

Dále byla zmíněna její citlivost na světlo, které pro ni znamená krásu, lásku, moc, život. Je to Bůh. „Přijď, Ježíši, Ty slunce spravedlnosti, přijď a osvět mne. Moje duše se šíří, stravuje se, když čeká... Ať na

mne sestoupí Tvoje teplo, Tvé světlo. Ať rozpustí ten led, který mě utlačuje... Dej, ať ke Tvé slávě rozkvetou růže.“ A pokračuje dále: „Chtěla jsem vyslovit tuto modlitbu, ne proto, abych se stala tímto růžovým keřem, vždyť k tomu jsem jenom hromádkou hnoje, ale abych přitáhla Slunce spravedlnosti na svoji hříchem ztvrdlou a zledovatělou duši. Ó Světlo! Přijď, Duchu Svatý!“ V jejích vizích je Ježíš sluncem a Bůh stromem. Ze svého Karmelu v Judeji diktovala v březnu 1878 svému duchovnímu vůdci, který zůstal v Pau: „Vidím Boha pod olivovým stromem uprostřed polí a zdá se mi, že to světlo, které od Boha vychází, dává rychle dozrávat olivám a pšenici. Viděla jsem všude světlo. Jásot radosti uchvátil moji duši a chtěla jsem pospíchat k tomu olivovému stromu, abych objala svého Boha...“

Řekla také: „Viděla jsem pšeničné pole, které se přede mnou sklonilo, jako by chtělo pozdravit svého Stvořitele, a viděla jsem nad tímto pšeničným polem napsáno velkými písmeny: Toto je moje Tělo...“

„Já jsem v Bohu a Bůh je ve mně. Cítím, že všechna stvoření, stromy, květiny patří Bohu a také mně. Už nemám svoji vlastní vůli, ona patří Bohu. A všechno, co patří Bohu, patří také mně...“

„V nebi jsou nejkrásnější ty stromy, které měly nejvíce hříchů. Ale ony využily své ubohosti jako hnoje, který obklopuje kmen a hnojí...“

Někdy je pozeňnaným stromem palma. „Tento strom je jako cedr, jeho listy jsou jako u banánovníku, jeho květy jako fialky, jeho plody jako olivy! Podivuhodný strom!“ Palma je prastarý strom, symbol východních zemí, společně s olivou a cedrem! Všechny tyto barevné vize uvádějí v nadšení malou karmelitku natolik, že se nechá doslovně... vznášet jako pták.

V Pau se Mariam vznášela ve vrcholcích stromů – zvláštní jevy, které se podobaly půvabným úletům. Ve své touze být jako pták, aby přišla ke svému milovanému, řekla: „Ó, kéž bych měla křídla holubice. Tento exil už nemohu déle snášet. Kdo mi odstraní tyto paže, kdo mi uřeže tyto paže, které mi brání v tom, abych uviděla svoji nebeskou vlast a vznesla se ke svému milovanému?! Povznes se, moje duše, vyleť na křídlech holubice.“ Holubice je biblický pták, symbol Ducha Svatého, který sestoupil na Ježíše (srov. Lk 3,22), ale také svatý obětní dar při představení Ježíše v chrámě (srov. Lk 2,24).

Jako galilejská žena, „vyšívá“ nebo vypráví Mariam svými metaforami, svými slovy o kráse své země. Tak vymalovává svoji modlitbu jako úctyhodnou ikonu. Tak se stává Mariam také žalmistou, tím, že napodobuje zpívané básně, které jsou v kultu Izraele tak známé. Bohužel

se nezachovaly tyto melodie, jimiž provázela své vize a které Mariam improvizovala, aby vyjádřila svůj jásot a svoji lásku, když se jí slovo zdálo být příliš bleďe.

Rovněž, aby popsala zlo, čerpá Mariam ze starého orientálního dědictví, které zná: „Rozevírali proti mně svoji tlamu řvoucí, draví lvové.“ A „doprovázela jsem Vykupitele, nikdo ho nechtěl následovat. Lidé zůstávají na zemi, lev přichází a polká je. Probud'te se, pojd'te ke mně, abyste ho potěšili.“ Tyto brutální a zničující síly se vyskytují ve snech budících strach, hadi, tato mytická zvířata představují pohanské kultury, nepřátele, a tím také zlo: „Had mě chtěl kousnout a usmrřit mne, ale u nohou své svaté Matky v tomto kláštere jsem znovu našla život!“

A samozřejmě existuje mnoho maleb, na nichž je zobrazen symbol jeskyně v Mariaminých snech a extázích. Asociace jeskyně života je pro ni přirozená: především proto, že jeskyně je místem jistého útočiště.

V „Mléčné jeskyni“, ke které rodiče Mariam putovali 170 kilometrů, prosili Matku Boží o zázrak jejího narození, když jim předtím zemřelo dvanáct prvních dětí. Tradice vypráví, že tam Maria kojila Ježíše, dříve než uprchli do Egypta. Z toho vznikl obyčej prosit na tomto místě Matku Boží o nové narození potomka.

Jeskyně Narození v Betlémě byla vybudována nad sítí jeskyň, které byly lid-

mi využívány v 1. tisíciletí před naším letopočtem.

Dnešní bazilika Zvěstování v Nazaretu stojí nad dvěma jeskyněmi.

První Petrův kostel v Alexandrii byl jeskyní. Když Mariam zůstala ležet téměř mrtvá na alexandrijské ulici, zvedla ji jedna modře oblečená řádová sestra a pečovala o ni v jedné jeskyni. A v tomto útočišti jí byl později odhalen její osud.

Pro Mariam symbolizuje tedy jeskyně zvláštní prostor, kde se Bůh svého stvoření tajemně dotýká, jako transpozice v mateřském lůně: „Ptám se Nejvyššího: Kde přebýváš? Já se stěhuji každý den do nového příbytku; nový porod v jeskyni, v chudém ubytování... Jsem šťastná v jeslích, otvírám bránu do jeskyně.“ A později se modlila: „Pane, ochraňuj mne ve své lásce, tak jako je chráněno dítě v klíně své matky. Ono má všechno! ... A mně, Pane, nebude nic chybět, když mě ochráníš ve své lásce; netoužím po ničem jiném, než být u Tebe, nechci nikdy od Tebe odejít, a tak jako je dítě křehké a ubohé, když opustí klín své matky, tak bych byla také já nešťastná, kdybych odešla od Tebe. Ochraňuj mě, Pane, ve svém klíně. Ochraňuj mě v klíně své lásky!“

Nezapomeňme také, že v Haifě se uctívají dvě jeskyně jako útočiště proroka Eliáše, ke kterému měla Mariam zvláštní náklonnost a úctu. Dne 19. července 1873 Eliáše o jeho svátku prosila o pomoc, když

zamýšlela založit Karmel v Betlémě, a byla vyslyšena. Eliáš je prosebník Boží. Je osamělý, který se na vrcholu hory Karmel poklonil až k zemi.

Palestinská tradice vypráví, že když některá matka ztratí brzy své děti, má své poslední narozené dítě vynést na vrchol hory Karmel a ponořit je na okamžik do nádrže Mar Elija, do skutečně živé vody. Svátek Mar Elija sjednocuje v Orientu židy, křesťany, muslimy a drúzy – tak všeobecně důležitá je plodnost ženy a přežití dítěte. Eliáš je ideálním přímlovcem za neplodné páry a Mariam se vícekrát v této záležitosti modlila za přátele Karmelu a byla vyslyšena.

Bylo s podivem, že Mariam v posledních měsících života v Betlémě žila jenom svými extázemi. Když jí Bůh nabídl, aby si zvolila rychlou smrt nebo další utrpení, řekla před jedním knězem o velikonoční neděli: „Pán mi řekl: »Moje dce-ro, dávám ti volbu,« a já jsem odpověděla: »Přijímám všechna utrpení od Tebe místo krátkého okamžiku.«“ Naslouchala a řekla: „Ne, ne, nepokoušejte mne. Co se starám, že půjdu žhavým popelem! Zůstanu raději slepá než mít oči a nevidět Boha.“

A se zlykem dodala: „Ó, kdybych patřila dítěti a tělu, byla bych odešla!“

Z Maria heute 1/2018 přeložil -mp

(Redakčně upraveno)

Katedrála Notre Dame bude obnovena bez moderních dodatků

Katedrála Notre Dame bude obnovena co nejvěrněji podle stavu před požárem. Definitivní rozhodnutí padlo na zasedání Národní komise pro památky a architekturu. Francouzský prezident Macron ustoupil od svých představ na „modernizaci“ pařížské katedrály.

Debatu nad rekonstrukcí katedrály po loňském požáru doprovázelo mnoho emocí. Rozvířil je sám prezident, který prohlašoval, že Notre Dame obnoví během pěti let a že bude ještě krásnější než dřív. Emanuel Macron od počátku připouštěl možnost, že se naše epocha zapíše do vzhledu stavby nějakým novým prvkem, „gestem“ současné architektury. Deklarace francouzského

prezidenta probudila fantazii mnoha architektů a zároveň znepokojila konzervátory a památkáře. Projekty architektonických studií navrhovaly například ohromnou vyhlídkovou terasu na střeše nebo konstrukce ze skla a oceli. Na vlně dnešních ekologismů se nesl návrh Clementa Willemina, přípraveného vybudovat na střeše Notre Dame pomník vyhynulým druhům rostlin a zvířat formou velké zahrady. Umírněnější architekti experimentovali pouze se sanktusníkem.

Historikové umění a památkáři nicméně od počátku vybízeli ke strážlivosti. V petici, vydané několik týdnů po požáru a podepsané téměř dva-

nácti sty odborníky, prosili prezidenta o zachování rozvahy. Nakonec se přívržencům exaktní rekonstrukce podařilo přesvědčit jak prezidenta, tak veřejné mínění. Elysejský palác informoval, že prezident Macron ustoupil od svých dřívějších idejí a Národní komise pro památky a architekturu jednomyslně schválila projekt co nejvěrnější obnovy katedrály Notre Dame, respektující předchozí tvarosloví i materiály. Znamená to mimo jiné, že krovy budou provedeny ze dřeva a sanktusník pokryt olovem.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
10. 7. 2020*

Pondělí 10. 8. 2020

6:05 Na druhý pohled, 4. díl: Odpuštění **7:35** Odkaz předků (4. díl): Morávka **7:45** Naše peníze, jejich osud **8:40** V pohorách po horách (52. díl): Vozka – Hrubý Jeseník **8:50** Za tajemstvím šumavských lesů **9:45** Outdoor Films (16. díl): S Josefem Francem **11:00** GOODwillBOY II. (7. díl): Style **11:30** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **11:35** O Mlsáčkovi (7. díl): Jak Mlsálek s Vinnetouem a Old Shatterhandem lovili medvěda **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Věk reforem (7. díl): Ovoce Tridentu **13:55** Sedm výprav Josefa Vágnera (6. díl): Simba a ti druzí **15:25** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **15:45** V pohorách po horách (58. díl): Pulčinské skály – Beskydy **16:00** Noční univerzita: Mons. Jiří Paďour – Eucharistie z hlediska pastorační **17:10** Kmochův Kolín: Gloria **18:10** Hrát si dovoleno **18:30** O Mlsáčkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **18:40** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:45** Chlapi na hoře **19:15** Poutníci na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (6. díl) **21:15** Znovu v Nazaretu: Archeologie a tradice Ježíšova města **22:15** Oživení studené války? **22:45** Noční univerzita: Mgr. Daniel NÝVLT, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (1. část) **23:55** Kulatý stůl: Kultura slova **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 11. 8. 2020

6:05 Pod lampou **8:05** Svatí Cyril a Metoděj **8:25** Kopeček plný oveček **9:40** Příroda kolem nás: Příběh o záchraně srnečka a Ranská jezírka **10:00** Muzikanti, hrajte **10:30** V pohorách po horách (29. díl): Čertův mlýn a Kněhyně – Beskydy **10:40** V posteli POD NEBESY IV. (9. díl) **11:30** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **11:35** O Mlsáčkovi (8. díl): Jak začal Mlsálek trénovat na zimní olympiádu **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Vít Kašpařík – koncovy, fujarky, brumle a jiné hudební nástroje **13:50** Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje **15:20** Causa Carnivora **16:00** Benefiční koncert Pomoc pro Itálii **17:30** Guyanská Diana **18:00** Cirkus Noeland (9. díl): Roberto, Kekulín a karneval **18:30** O Mlsáčkovi (9. díl): Mlsálek je protivný **18:40** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:45** Nebojte se! CSM 2017 **19:30** Zpravodajské Noeviny: 11. 8. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Klapka (108. díl): Klapka se Zdeňkem Zbořilem **21:10** Papež František: Můj život **22:05** Jako hořčičné zrnko (3. díl) **23:00** Má vlast: Synagoga Hranice II. **23:45** Zvěčněné šupolím **0:10** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 12. 8. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 8. 2020 **6:25** Noční univerzita: Mons. Jiří Paďour – Eucharistie z hlediska pastorační **7:30** Trinidad a Tobago: Všichni vy žijte **8:25** Naše peníze, jejich osud **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kostelané, Kosteletčáci a jejich setkávání **10:50** Hovory z Rekovic: Karel Loprais **11:10** GOODwillBOY II. (8. díl): Mission **11:35** O Mlsáčkovi (9. díl): Mlsálek je protivný **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příroda kolem nás: Surikata a labuť

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

13:10 V dobrém sa rozejdem: Rožnovské slavnosti 2019 **15:10** Sedm výprav Josefa Vágnera (8. díl): Speciál **16:15** Zpravodajské Noeviny: 11. 8. 2020 **16:35** Jak potkávat svět (42. díl): S žakovským orchestrem Archiluventi **18:00** Indonésie: Otec Stef **18:30** O Mlsáčkovi (10. díl): Mlsálek zpívá do rádia **18:40** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:45** Přejeme si... **19:00** Zahajovací koncert duchovně kulturního festivalu Litomyšlské dny barokní tradice 2020 – kostel Povýšení sv. Kříže, Litomyšl [L] **20:35** Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice **21:00** Adorace [P] **22:05** Generální audience papeže Františka **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:30** Noční univerzita: Mgr. Daniel NÝVLT, Ph.D. – Česká vědecká stanice v Antarktidě (2. část) **0:35** Věk reforem (7. díl): Ovoce Tridentu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 13. 8. 2020

6:05 Kulatý stůl: Kultura slova **7:40** Poníky, Poníky **8:30** Irák: Ninive **9:05** Jako hořčičné zrnko (3. díl) **10:00** Lidé a město **10:35** V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) **11:30** O Mlsáčkovi (10. díl): Mlsálek zpívá do rádia **11:40** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Má vlast: Konopiště **14:15** Generální audience papeže Františka **14:40** Expedice Rembaranka: Lidé doby kamenné **15:25** Cestou čtvrtého krále **16:05** Zpravodajské Noeviny: 11. 8. 2020 **16:25** Momentka z ostrova krásy: Korsika **16:45** V pohorách po horách (52. díl): Vozka – Hrubý Jeseník **16:55** P. Richard Henkes **18:00** Laičtí misionáři v IQUITOS **18:25** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:30** O Mlsáčkovi (11. díl): Jak se Mlsálek topil **18:40** Transport **19:20** Večeře u Slováka: 20. neděle v mezidobí [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání (68. díl): Pětník **21:15** Průplav Božího přání **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Věrní Kristu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 14. 8. 2020

6:05 Na druhý pohled, 5. díl: Slepá poslušnost **7:35** Víc než chrám: Jednota různého **8:00** Věk reforem (7. díl): Ovoce Tridentu **8:35** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Nepotřebná astronomie aneb Jednou z ní budou vlády vybírat daně **10:00** Léta letí k andělům (75. díl): Ivan Hubač – scenárista a dramaturg **10:25** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **11:00** GOODwillBOY II. (9. díl): Freestyle **11:30** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **11:35** O Mlsáčkovi (11. díl): Jak se Mlsálek topil **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [L] **13:25** Poutníci na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Expedice

Rembaranka: Umění přežít **14:45** Historie sklářství v Karlovině **15:05** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **16:05** Putování Modrou planetou: Guatemala **16:45** Biblická studna **17:50** Kalvária Nitrianské Pravno **18:30** O Mlsáčkovi (12. díl): Mlsálek a drak **18:40** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **18:50** Hanácká svajba **19:50** Přejeme si... **20:05** Chodské slavnosti 2020 [P] **21:40** Vitráže v kapli Ducha Svatého **22:05** Otče, odpouštím vám: Svědectví Daniela Pitteta **23:05** Kulatý stůl: Sexuální zneužívání **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 15. 8. 2020

6:05 Folkové prázdniny 2016 **6:45** V pohorách po horách (33. díl): Klokočské skály **6:55** Sedmihlásky (62. díl): Ztratila sem fěrtůšek **7:00** Cirkus Noeland (9. díl): Roberto, Kekulín a karneval **7:30** Hermie a Stanley na táboře **8:10** GOODwillBOY II. (10. díl): Salesians **8:35** V posteli POD NEBESY IV. (11. díl) **9:30** Živě s Noe – požehnání obnoveného Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze [L] **10:00** Mše svatá z kostela Matky Boží před Týnem, Praha [L] **12:35** Přejeme si... [P] **12:50** Příroda kolem nás: Příběh o záchraně srnečka a Ranská jezírka **13:10** Pod lampou **15:10** Poletuchy: Na skok do Štramberka **16:00** Seniori IX. muzika: Jánošíkove dni v Terchovej 2019 **17:25** Causa Carnivora **18:00** Věk reforem (8. díl): Barokní církev [P] **18:30** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **18:45** Klapka s Davidem Surým **19:50** Přejeme si... **20:05** Chodské slavnosti 2020 [P] **21:35** V pohorách po horách (53. díl): Raxalpe – Rakousko **21:50** Mobil **22:50** Outdoor Films s Vítem Kanyzou (78. díl): Mladý filmář s perspektivou **0:25** Noční univerzita: Johanna Šujanová – Porno je lež **1:25** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 16. 8. 2020

6:05 U VÁS aneb Festivalové kukátko (24. díl): Černou křídou do komína aneb Ti tam dole **7:05** Odkaz předků (3. díl): Ročov **7:25** Výpravy do divočiny: Do džungle Filipín **8:30** Večeře u Slováka: 20. neděle v mezidobí **8:55** V pohorách po horách (27. díl): Ďurkovec – Bukovské vrchy **9:10** Zamyšlení na prahu 50. výročí kněžství prof. Josefa Jaraba [P] **9:35** Až na pokraj: Církev papeže Františka **10:30** Mše svatá z kaple Panny Marie Hvězdy evangelizace, Břeve [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:05** Muzikanti, hrajte **13:40** Na pořadu rodina (20. díl): Mladé manželství v dnešní době? **14:40** Víra do kapsy: Můj život online **15:00** U VÁS aneb Festivalové kukátko (10. díl): Chodské slavnosti 2016 **15:50** V pohorách po horách (24. díl): Kunětická hora – Polabí **16:05** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **16:55** Křížovatka v Příchovicích **17:55** Sedmihlásky (60. díl): Marjánko, Marjánko **18:00** Cirkus Noeland (10. díl): Roberto, Kekulín a žirafa **18:30** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? **19:00** Zámek Židlochovice – zahrada času **19:35** Příroda kolem nás: Naši přátelé v ZOO. Žirafy a želvy. **19:50** Přejeme si... **20:05** Ruce Panny Marie [P] **21:35** Benefiční koncert s překvapením pro Nadační fond Betlém nenarozeným **23:15** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **23:45** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:45** 50 let Boží milosti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 10. 8. o 20:15 hod.:

A teraz čo? (Počuje vôbec Boh moje modlitby?)

Načo sa každý deň modlím, keď ma Boh aj tak väčšinou nevyšlyší? Nie je to zbytočná strata času? Počuje vôbec Boh moje modlitby? Na otázky odpovedá Mons. Jozef Halško, bratislavský pomocný biskup.

Utorok 11. 8. o 20:30 hod.: vKontexte

(prof. Miloš Lichner SJ: Limbus puerorum)

Aký osud čaká deti, ktoré zomreli pred tým, ako stihli prijať sviatosť krstu. Budú tieto deti spasené? Budú zatratené, keďže neprijali sviatosť krstu? Alebo je pravdivá stredoveká hypotéza, ktorá umiestňuje tieto deti do akéhosi stavu „Limbus Puerorum“? Ak vás táto téma zaujíma, pozývame vás sledovať najnovšiu reláciu vKontexte, kde túto problematiku vloží do kontextu Svätého písma a teológie a histórie Cirkvi.

Streda 12. 8. o 22:30 hod.: Ruženec z Fatimy

Priamy prenos.

Štvrtok 13. 8. o 21:10 hod.:

Poltónklub (Sima Martausová)

Kedysi nenápadné dievča z Považskej Bystrice, ktoré v roku 2009 vyhralo súťaž Gospel talent. Dnes hviezda prvej veľkosti, avšak bez hviezdnych manierov. Jej úprimné pesničkárske výpovede chytajú ľudí za srdce a oslovujú ľudí všetkých generácií.

Piatok 14. 8. o 17:30 hod.:

Moja misia magazín (Brazília)

Brazília je krajina s najväčším počtom katolíkov vo svete, a predsa je to misijná krajina s veľkými výzvami. O tom, prečo je to tak, sa porozprávame s misionárom Pavlom Balážom, ktorý tam pôsobil niekoľko rokov. Moderuje Marek Vaňuš SVD.

Sobota 15. 8. o 20:00 hod.:

Svätá liturgia z Klokočova

Priamy prenos archierejskej svätej liturgie pri príležitosti sviatku Zosnutia presvätej Bohorodičky a 350. výročia jubilea zázračného slzenia ikony presvätej Bohorodičky v Klokočove.

Nedeľa 16. 8. o 10:00 hod.:

Svätá omša z Bobrovskej kalvárie

Priamy prenos pri príležitosti sviatku Nanebovzatia Panny Márie.

Římskokatolícká farnosť Zašová a autodoprava Zdeněk Svoboda z Krhové pod záštitou CK DOLTOUR PRAHA zvou na **POZNÁVACÍ A ODPOČINKOVÝ ZÁJEZD NA AZUROVÉ PŮBŘEŽÍ JIŽNÍ FRANCIE** (Azur Rivage). Cena za dopravu, ubytování a polopenzi je **8 900 Kč**. Pobyt je **od 21. 8. do 30. 8. 2020**. Ubytování v mobilhomech s klimatizací pro 4 osoby, česká kuchyně, fakultativní výlety do okolí (Monaco, Antibes, Marineland). Je třeba se co nejdříve přihlásit na telefonní číslo **602 574 896**.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8. – 15. SRPNA 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 8.		PO 10. 8.		ÚT 11. 8.		ST 12. 8.		ČT 13. 8.		PÁ 14. 8.		SO 15. 8.	
Antifona	1028	1148	1708	1924	1741	1961	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1469	1654
Žalm	783	881	786	884	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1708	1925	1742	1961	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1469	1654
Antifony	1030	1149	1463	1646	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1470	1655
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1463	1647	1743	1962	1079	1201	1095	1218	1710	1926	1470	1655
Antifona k Zach. kantiku	709	800	1463	1647	1743	1963	1080	1202	1095	1218	1467	1652	1471	1655
Prosby	1033	1153	1711	1927	1744	1963	1080	1202	1095	1219	1711	1927	1471	1656
Závěrečná modlitba	709	800	1463	1647	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1467	1652	1471	1656
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	792	890	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1264	1402
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1472	1657
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1265	1403
Krátké čtení	1037	1157	1713	1930	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1472	1657
Závěrečná modlitba	709	800	1463	1647	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1471	1656
Nešpory:														
	SO 8. 8.													
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1714	1932	1746	1965	1085	1208	1101	1225	1473	1658
Antifony	1025	1144	1040	1159	1464	1648	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1468	1653
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1715	1932	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1649	1866
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1464	1648	1749	1968	1089	1212	1105	1229	1468	1653
Ant. ke kant. P. M.	709	800	710	801	1464	1648	1750	1969	1090	1212	1105	1229	1468	1653
Prosby	1028	1147	1043	1163	1718	1936	1750	1969	1090	1212	1105	1229	1468	1660
Záv. modlitba	709	800	709	800	1463	1647	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1469	1654
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 9. 8. – 19. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 19,9a.11–13a
 Ž 85(84),9ab+10,11–12.13–14
 Odp.: 8a (*Pane, ukaž nám své milosrdenství!*)
 2. čt.: Řím 9,1–5
 Ev.: Mt 14,22–33

Pondělí 10. 8. – svátek sv. Vavřince

1. čt.: 2 Kor 9,6–10
 Ž 112(111),1–2.5–6.7–8.9
 Odp.: 5a (*Blaze muži, který se slitovává a přijímá.*)
 Ev.: Jan 12,24–26

Úterý 11. 8. – památka sv. Kláry

1. čt.: Ez 2,8–3,4
 Ž 119(118),14.24.72.103.111.131
 Odp.: 103a (*Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, Hospodine!*)
 Ev.: Mt 18,1–5.10.12–14

Středa 12. 8. – nezávazná památka sv. Jany Františky de Chantal

1. čt.: Ez 9,1–7; 10,18–22
 Ž 113(112),1–2.3–4.5–6
 Odp.: 4b (*Nad nebesa je sláva Hospodinova. Nebo: Ateľuja.*)
 Ev.: Mt 18,15–20

Čtvrtek 13. 8. – nezávazná památka sv. Ponciána a Hippolyta

1. čt.: Ez 12,1–12
 Ž 78(77),56–57.58–59.61–62
 Odp.: srov. 7 (*Nezapomínejte na Boží skutky!*)
 Ev.: Mt 18,21–19,1

Pátek 14. 8. – památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho

1. čt.: Ez 16,1–15.60.63
 nebo Ez 16,59–63
 Iz 12,2–3.4bcd.5–6
 Odp.: 1c (*Tvůj hněv se utišil, Hospodine, a dopřál jsi mi útěchu.*)
 Ev.: Mt 19,3–12

večer:

1. čt.: 1 Kron 15,3–4.15–16; 16,1–2
 Ž 132(131),6–7.9–10.13–14
 Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejd na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)
 2. čt.: 1 Kor 15,54–57
 Ev.: Lk 11,27–28

Sobota 15. 8. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie

1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3–6a.10ab
 Ž 45(44),10b.11a+12a.16
 Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)
 2. čt.: 1 Kor 15,20–27a
 Ev.: Lk 1,39–56

PRO KAŽDODENNÍ DUCHOVNÍ ŽIVOT

EVANGELIUM NA KAŽDÝ DEN 2021

Autor podnětů k rozjímání P. Angelo Scarano

Knížka kapesního formátu chce být každodenním průvodcem pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie katolické církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem biblisty P. Angela Scarana. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Je zde také vždy odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne. V závěru knížky je mešní řád.

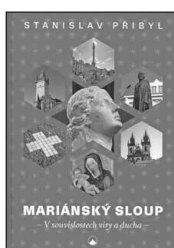
Paulínky • Brož., 100x145 mm, 488 stran, 109 Kč

různých místech Prahy (viz epilog knihy). Autor uvádí do pozoruhodných souvislostí stavby, události i osobnosti spjaté s Mariánským sloupem. Jeho výklad doprovázejí desítky fotografií, ukázky z dobových dokumentů, reprodukce výtvarných děl, ale i modlitby, dopisy, básně a věroučné reflexe.

Karmelitánské nakladatelství

Váz., 152x215 mm, křídový papír, 200 stran, 325 Kč

MARIÁNSKÝ SLOUP V PRAZE

MARIÁNSKÝ SLOUP

V SOUVISLOSTECH VÍRY A DUCHA

Stanislav Přibyl • Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Kresba map Pavel Kadlec

Knihla přístupnou a atraktivní formou pojednává o vzniku, stržení i obnově Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Sloup byl postaven jako pomník k počtě Bohorodičky - na poděkování za obranu Prahy před pleněním švédských vojsk v roce 1648. Dílo českého raněbarokního sochaře Jana Jiřího Bendla považují mnozí po zásluze za umělecko hodnotnější, než jsou podobné sloupy ve Vídni a v Mnichově. Autor knihy nezastírá, že sloup je předmětem ostrých historických, politických a konfesních sporů, volá ovšem po vzájemném porozumění a usmíření. Když se sloup v listopadu 1918 stal terčem politováníhodného vandalského činu, nikdo netušil, že se jeho obnovy dočkáme až v létě 2020. Stržení sloupu se ale mezitím stalo mohutným impulsem pro výstavbu řady nových kostelů na

MODLITBA U MARIÁNSKÉHO SLOUPU V PRAZE

Text vyšel s církevním schválením a je určen zejména k modlitbě u Mariánského sloupu v Praze. S mírnou úpravou se ho ale mohou lidé modlit všude tam, kde chtějí Matku Boží poprosit o mír a pokoj pro naši zemi i o ochranu pro naše rodiny a společenství před válkami, nemocemi a vzájemnou nenávisť. Modlitba je vhodná pro jednotlivce, modlitební společenství, skupiny poutníků i farnosti, jejichž kostel je zasvěcen Panně Marii.

Karmelitánské nakladatelství

1 list, A5, pohlednicový karton, 20 Kč

POUTNÍ ZPĚVY

SALVE REGINA • POUTNICKÝ KANCIONÁL

*Vybral a sestavil PhDr. František Malý
Obrazová část - dřevoryty Michaela Florianaa*

Tento zpěvník vychází vstříc potřebám českých a moravských poutníků, kteří navštěvují posvátná poutní místa doma i v zahraničí. Navazuje na tradici českých a moravských poutnických písní (za poslední tři století) a znovu je oživuje. Vyšlo ve spolupráci s nakladatelstvím Sypták.

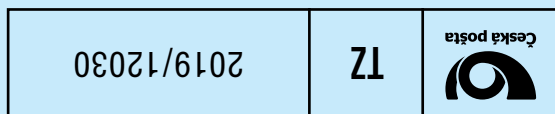
Hudební nakladatelství Salve Regina

Druhé vydání • Váz., 115x156 mm, 510 stran, 295 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@malicecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.malicecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou budy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@malicecm.cz; <http://svetlo.malicecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@malicecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@malicecm.cz; tel.: 587 405 431, www.malicecm.cz; inzerce: redakce@malicecm.cz. Registráční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se používáme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.